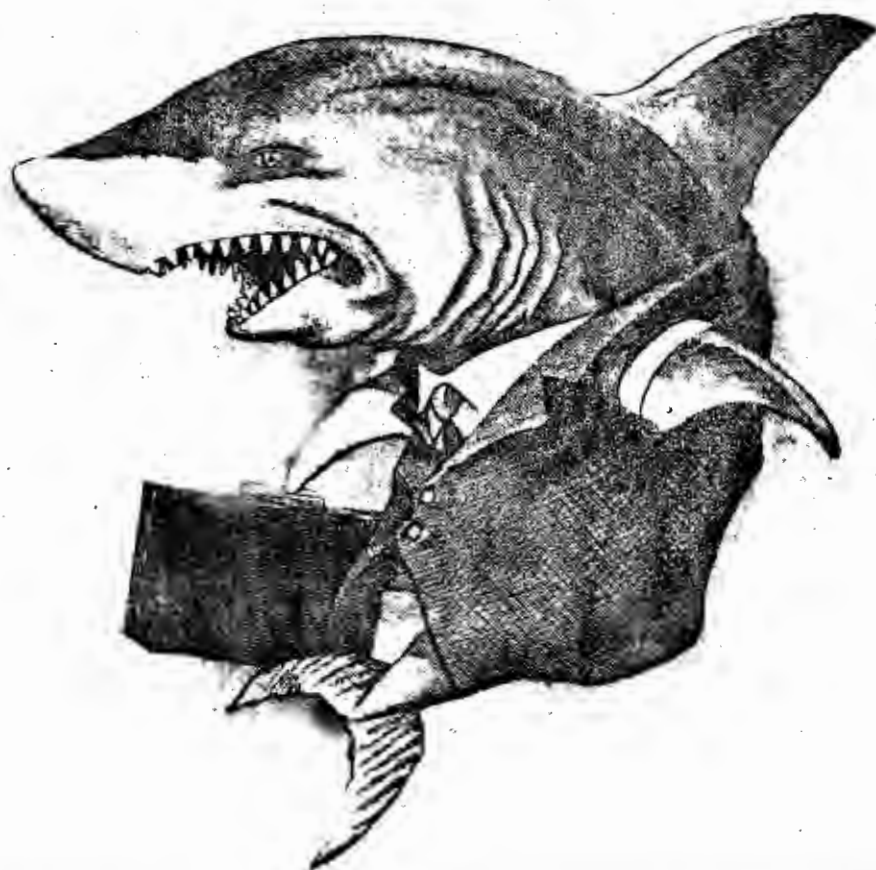

FRAM KAMERATER

SEPTEMBER · 85

INNHold:

Leder: Etter "et møkkavalg"	s 3
Ingen vårlig rapport å melde	s 4
Lysestøl-saken angår deg	s 5
Folk treng AKP, AKP treng folk	s 6
Nokre tanker kring partiarbeid i distrikta	s 7
Arbeiderklassen + AKP(m-1) eller AKP(m-1) + arbeiderklassen	s 8
RV og valget - ris til egen bak	s 9
Stafett for Klassekampen	s 10
RV-innsamlinga	s 11

**OBS - OBS: NY FRIST FOR
INNLEVERING AV STOFF:**

Frist for innlevering av stoff til F.K. blir fra nå torsdag kl. 19.00.

Frist til neste nummer er torsdag 17.10 kl. 1900. Stoff leveres Oktober bokhandel, ferdig maskinskrevet og helst i god tid før fristen.

DEBATT - MANGLENDE SVAR

I forrige nummer var det to artikler som krever et svar. Vi utfordrer herved noen som var ansvarlig for 1. mai til å svare på innlegg om forsvarspolitisk parole, samt at vi utfordrer noen som forsvarer tre-verden teorien til å svare på artikkelen : AKP - et proimperialistisk parti.

Det er også artikler i dette nummeret som bør besvares, som i alle fall ikke alle er enig i. Skal en få til en debatt, fordrer det i alle fall at de som blir "angrepet" svarer.

Fram for en god debatt.

Forsida er henta fra G.Imset og A.R.Jacobsens bok "børshaiene". Fås på Oktober.

LEDER:

ETTER "ET MØKKAVALG"

Som RV-leder Jan A. Olsen så netnende uttrykte det på valg natta: "RV har gjort et møkkavalg! Vi er halvveit stien fylkestingvalget, og har mistet 3000 stemmer sidan stortingsvalget.

Hovedgrunnen til dette er ikke vanskeleg å se. Dette er blitt et regjeringsvalg i større grad enn vi hadde fryktet. RV-ere har stemt SV eller DNA for å få regjeringsskifte. Av resultatet ser vi at RV har gjort et bedre valg. I Tylker det avlære ikke hadde sjanse til mandatgevinst, som Buskerud, Telemark, Finnmark og Oslo. Alle småparti er radert ut.

Vi undervurderte også betydninga av DNA i opposisjon. Sist sluss vi mot et DNA i regjering og våre avsløringer av oljemilharder og helsekriser slo. Nå har DNA overtatt nye av vår argumentasjon.

Dette betyr likevel ikke at vår innsats er bortkastet. Nå mener trolig et flertall at det fins pengar og at det må gjøres noe med krisa i helsesektoren. Dette blir et stort problem for herskerne i neste periode. Heller ikke vår A+B linje har tapt. Jeg vil påstå at aldri har folk ment at forskjellen er mindre enn ved årets valg. At de allikevel har stemt, viser bare at de mener A tross alt er et lite hakk bedre og vårt alternativ er uklart, skremmende og ikke nødvendig gode.

Det mest alvorlige varsko er vel spørsmålet om vår politiske masselinje. Valget viser at grunnfjellet vårt, de som støtter oss også når den politiske situasjonen er vanskelig, ikke er særlig stort. Trolig skyldes dette et langvarig avvik i masselinja. I valgkampen ser vi dette ved manglende dørbesøk og personlig verving. Både her i byen og i Oslo ser vi at resultatet er bruk-

bart der det er gjevet systematisk dørbesøk, men det viktigste er likevel at vi legger mer fokus på arbeid og helse. Vi skanner ikke lengre politiske talter, vi leander ikke folk rundt oss og prøver å bringe folk i nære av, etter en plan og vi har fåe kanger et kommunistisk alternativ til de spørsmål folk er opptatt av rundt frokostbordet.

Arbeidere er vant med litt av hvert og mitt inntrykk er at dette valgresultatet ikke knekker oss. Men det bør vekke oss. Nestens vervekkampanje må også bli ei kampanje for ei politisk masselinje. Vi må lage politiske miljø, vi må ha en plan for hvordan vi skal bringe folk inn i politisk arbeid, nærmere partiet. I arbeideravdeling har vedtatt å lage et godt stabilt miljø for arbeidere i og rundt partiet. Planene foreløpig er å ha en fast møtebodag (1. tirsday hver måned) på P 14. Det vil bli innledninger/diskusjon eller rett og slett bare kaffe og prat. Men først og fremst trenger vi nye medlemmer. Vi trenger nye dyne som ser og vi trenger folk som stiller større krav og nye spørsmål. Jeg tror ikke på en grunnleggende endring, uten nye medlemmer nå.

Vervekkampanja kommer samtidig med lagsskolering som nettopp vil bli innretta på masselinja og hvordan vi skal fa avdelinger som er et senter for politikk og taktikk. Årets valg viser at det er tvingende nødvendig at vi marker begge deler.

Valget er et parti som arbeider sammen med folk rundt oss om både å møte borgerskapets nye offensiv og lage et alternativ til et samfunn som flere og flere vil stille spørsmålsteign ved. Men greier vi det, eller så visner også vi bort.

INGEN VARLIG RAPPORT Å MELDE.

Den gamle bransjeavdelinga svevde lenge mellom liv og død, men etter noen tafatte krampetrekninger ändet den ut. Gled vekk mellom fingrene på oss. Ingen grunn til kunstig liv. Ganske utslitt etter tusen nederlag. Splitta og blodfattig.

Men drømmene og håpet lever fremdeles. Venter på ei ny avdeling å slå rot i. Lengter etter tillit og ansvar. Fellesskap.

Problemet er at verden ikke har bruk for tapere. De må løfte seg sjøl etter øra, og bevise at de duger. Hvis ikke er de dømt til en stille død. Det politiske helsevesen eksisterer ikke. De som faller må kjempe sin egen kamp.

Det er bra. Sinn skal det være. Partiet trenger folk som kan stå på egne føtter. Men samtidig er det noe som er feil et sted. Resurser sløses vekk. Kunnskaper når ikke fram. Drømmene flyr vekk. Hva er feil? Er det arbeideropprøret som mangler?

Kanskje det er opprør vi trenger. Kanskje er det kunnskap. Kanskje er det levedyktige, politiske miljø. Jeg har ingen gode forslag. Men jeg har mange meninger, og lengter etter å bli tatt på alvor. Her kommer det et eksempel på hvordan jeg tror noen/mange i partiet føler det.

Et medlem satt på jobb, fordypa i sine egne tanker. Plutselig blir vedkommende uforklarlig sinna. Hver ting i veggen. Går rundt og banner. Kollegene lurer følt. Hva skjedde? Ved nærmere ettertanke fant han ut at han hadde kobla sammen to forskjellige episoder, og fått full tenning.

Episode 1) I ei spisepause satt en gjeng arbeidere og diskuterte teknologien på arbeidsplassen og hva framtida ville bringe. Kunnskapene var skrале. Brokker fra avisene, Aktuell Rapport og svevende fantasier om levende datamaskiner svirra om hverandres

Diskusjonen ebba ut da ingen lenger visste hva de egentlig snakka om. Medlemmet vårt ble sjokkert over hvor lite han egentlig visste. Etterpå forsøkte han å sette seg inn i teknologien, undersøke saker og ting. Men ingen gadd svare. Hva er du så nysgjerrig for? Lå under. Det raker deg ikke. Til og med arbeidskameratene brydde seg ikke. Hva er det du forsøker på? Skal du begynne å klatre? Eller?

Til slutt gled hele nysgjerrigheta over. Du skal jobbe, gutten min, ikke vite, så systemet. Episoden var flere år gammel.

Episode 2) I en diskusjon om hvordan partiet skal organiseres, lå vedkommende fram noen fantasier om hvordan partiet burde organiseres og fungere på bakgrunn av teorier innen moderne næringslivsfilosofi. Han hadde lest flere hyllemeter med bedriftsteori, mest fordi han i flere år hadde hatt sünne typer på nakken, og gjerne ville vite hva de tenkte når de satt på andre sida av bordet og skulle forhandle.

Men det var ingen respons i fa. Knusende taushet. Bortsett fra ei bemerkning en gang: Blir lei av forstüsegplere som strør om seg med teorier de ikke har forstått på. Ellers: Dønn taushet.

FRAM KAMERAER

har en skarve, menig mellem og arbeider sier meninga si. (Kan egentlig ikke tenke meg at dette gjelder bare arbeidere), så trekker de som kunne gi gode svar, på skuldrene. Kanskje flirer de litt? Ofi. Det er jo ikke til å forstå. Uvesentlig. Tilbakeliggende gjatt. Ikke kapasitet.

du en vare bedriftspsykolog for å få lov å lese hvordan Eraby og co. lærer seg å være homonøige, lærer seg å leve, lærer seg å vinne? Du en holde seg innafør visse "kvalitetskrav" for å bli verdig et svar?

OK - la gå at standpunktet er håpløst. Uforståelige. På sida. Hoderystende feilaktig. Men det

med da for taen og an i i beskjed: De standpunktene er helt på jordet. Ikke verd et svar!

du visste vedkommende hvor han sto.

men nei, ikke pokker. Amatørene skal ikke vite, ikke tar vi alvor. De skal selge K&L og arrangere/gå i demonstrasjonstog og eventuelt være gradert i all stilhet.

er dette en urettferdig og malplassert kritikk? Mulig det er uriktig og feilaktig og smelig og det som verre er. I alle fall er det slik det føles.

Trønder-Tor

LYSESTØL-SAKEN ANGAR DEG

Den 10. september startet bevisopptakene i Lysestøls høyesteretts-sak mot staten. Lysestøl har bevis for at hans telefon har blitt avlyttet, og han krever å få lagt fram en rettslig kjennelse som gir staten rett til å overvåke han. Staten kan ikke bevise at Lysestøl arbeider for fremmede makter, og en eventuell kjennelse vil gjøre det klart at staten driver ulovlig overvåkning. Saken har blitt en forse. Lysestøl nektes å føre de vitner han vil føre. Selv om byretten frikjente han fra å betale saksmkostninger, ble han i lagretten idømt kr. 30.000 i saksmkostninger.

Denne saken er viktig for alle revolusjonære. Derfor kan vi ikke bare godta domstolenes behandling av denne saken. Kampen for demokratiske rettigheter er viktig. Vi må aldri godta at vi selv eller andre, utsettes for overgrep på denne måten. Derfor er det vår plikt å ta opp denne saken. Vi må

ikke bare passivt se på denne saken som en bekreftelse på at vi har rett når vi sier at AKPere blir overvåket. En slik holdning er en trussel mot all vår virksomhet i framtida.

Ta opp saken i fagforeninger og andre fora. Send moralsk og støtte til Peder som nå fører denne saken for oss alle.

Blir staten frifunnet i høyesterett, betyr det at rettssikkerheten ikke gjelder i slike saker. Bevisopptakene fortsetter i november. Saken kommer antagelig ikke opp i høyesterett før på nyåret.

Send støtte til:

PEDER MARTIN LYSESTØL

7000 TRONDHEIM

POSTGIROKONTO 4 25 96

Pedrine

FOLK TRENG AKP, AKP TRENG FOLK.

Ja, no går det på nava. Hvis vi ikke forandre dette grusomme, ufordelige utplyndrer systemet, som kalles kapitalisme.

Vi står overfor en teknologisk revolusjon, som menneskelheten ikke har sett maken til.

Vi har en økologisk katastrofe som bare veks og veks. De rike blir rikere, de fattige fattigere.

Og et kjernefysisk ragnarok heng over oss.

I Norge har vi et parti som har en enorm kunnskap og teori om verden i dag, i dag og i morgen, et parti som har en sterk ideologi som skriv seg fra historiske analyser, og rettferdighetssans. Og vi har kommet til en epoke i verdenshistoria som gjør det mulig at folk i verden kan få seg nok mat, nok materielle goder, f. utvikle seg som individ i en god og fredelig verden.

Det eneste som mangler er sosialismen/kommunismen, der planøkonomi er den rådende samfunnsforma og ikke profittjaget.

Bare AKP har i dag en politikk som kan forandre dette barbariske samfunnet. Til et samfunn der arbeidsfolk har makta, og kan bestemme hva som skal produseres. Og til dette partiet som er enestående i sitt slag i Norge (med dagsavis og greier) tar vi ikke rekrutere til eller hva.

Hva er vi så livende redd for.

-- for å konfrontere folk med politikken vår, eller.

-- er vi redd for at nye medlemmer ikke skal få lov hjemme i laget vårt. Da vi ikke vil ha et økkelig tilbud?

-- blir det for mye arbeid med dem.

-- eller er "de" dumme. Kanskje teorien var en så vanskelig, at "de" ikke kan tilegne seg den.

Det er mye rart som svinner oppi hodene på folk. Så skal vi ha en rekrutteringskampanje fram til jul. Det vi må gjøre er å gå på folk vi kjenner (i alle fall dem) og gi dem et tilbud om sirkel. La dem få en sjanse til å få kunnskap om politikken vår.

Folk har behov for å få et svar på den dødelige kapitalismen, så de ikke gir opp og kanskje til og med blir religiøs. **HUSK: VI ER ET ALTERNATIV UFOR LISK.**

På lang sikt må vi utvikle ei politisk masselinje. Vi må ferdes stort sett der folk ferdes, f.eks. innenfor kultur, i idrettslag, i sosiale miljøer, fagforeninger osv. og jobbe bevisst med markedsføring. Så foran og ta opp saker som angår de forskjellige miljøene. F.eks. ta opp idrettsbudsjettene til kommunene.

TANKE: kanskje slutte å sitte på møter hele uka, hver dag, hele året.

MIN PAROLE ER: GA UT TIL MASSENE OG INNDOKTRINER DEM I VÅR POLITIKK.

BILAG :

PARTIPLANEN

1985-88

PARTIPLANEN 1985-88.

Dette plandokumentet består av både sjølv plan-vedtaket fra SK, med mål og sentrale tiltak for landsmøteperioden, og av utfyllende materiale som også hører med for å sette planen inn i helheten i partiarbeidet.

Sjølv planvedtaket (del III) er vedtatt av SK i plenum. De øvrige delene bygger på det materialet som ble lagt fram for planmøtet til SK, og de vurderingene som ble gjort på dette møtet. De er skrevet ut av enkeltkamerater, på oppdrag for SKAU.

SKAU , juli 1985

INNHold:

- I. Innledning..... s.
- II. Premissene for planen..... s.
- III. Planvedtaket fra SK..... s.
- IV. Tilleminga og gjennomføringa av planen.. s.
-som også inneholder egen artikkel av
Kjersti Ericsson om SK sitt arbeid med
4-årsplanen.

☞ I. Innledning ☞

I landsmøtebevegelsen, og i diskusjonene rundt planhøringa, ble det lagt stor vekt på at partiet må knytte det daglige arbeidet sitt sterkere til de strategiske oppgavene vi har stilt oss. Ikke slik at vi skal legge mindre vekt på kampen idag, men for at den daglige "tre-demølla" mer bevisst skal bli prega av de langsiktige måla våre.

Dette får konsekvenser, ikke bare for innrettinga av partiarbeidet idag og framover - de prioriteringene vi gjør - men også for arbeidsstil og funksjonsmåte til partiet.

For å kunne knytte nåtida til framtida, trenger vi både å utvikle analysen og standpunkta våre om sosialismen og kommunismen og å få grundigere grep om det samfunnet vi virker i idag. Det å studere virkeligheten, løpende, blir derfor også en sentral del av PLAN-ARBEIDET vårt - på alle nivå i partiet. Ikke minst gjelder dette i partiavdelingene, de organa som i første rekke skal knytte partiet sammen med folket. Parola om "å utvikle lokale klasseanalyser" er derfor ikke bare en oppgave i planen, men også en forutsetning for å innarbeide den arbeidsstilen og funksjonsmåten som må til for å kunne jobbe strategisk.

Denne vekta på strategisk planlegging setter også søkelyset sterkere på partiet; den spesielle rolla partiet har for samfunnsutviklinga, og vilke muligheter som idag er åpne for å gjøre strategiske framganger.

Den er derfor også en god medisin mot økonomisme, og den styrker partiets sjølbevissthet.

Foruten de framskritta denne partiplanen representerer, ved å legge vekt på de tinga som er nevnt ovenfor, mener vi også at planen holder fast på de sterke sidene ved planarbeidet vårt fra siste periode:

- legge vekt på allsidig arbeid, avgrense mot ensidighet. Legge opp til både politisk, økonomisk og teoretisk kamp, og organisatorisk arbeid. Og ikke sette opp noe hovedskille mellom eksternt og internt arbeid, men tvertimot styrke partiet sammen med innsats i klassekampen.

Utifra dette mener vi at den planen som legges fram her, legger grunnlag for å utnytte bedre ressursene som allerede fins i partiet, for å styrke partiet sin innsats i klassekampen og for at vi skal stå med et sterkere parti på neste landsmøte.

☞ II. Premissene ☞ ☞ for planen ☞

Godt grep om virkeligheten - både om samfunnet rundt oss og om situasjonen i partiet - er, som sagt, en del av planarbeidet. Planen bygger på en analyse av disse forholda. Dersom det skjer viktige endringer i perioden, må planen justeres i tråd med disse. Derfor legges det såpass stor vekt på presentasjonen av premissene for planen, og at partiet mest mulig løpende skal vurdere og forbedre sitt grep om utviklinga. For at partiet ikke skal bli en "slave av planen", men at planen skal bli et godt redskap for å endre på virkeligheten. For å styrke evnen til å "gripe dagen og timen". Det er også en forutsetning for at hver enkelt enhet i partiet skal kunne tillempe

planen, bli politisert og en politisk-taktisk ledelse i sitt organisasjonsområde.

Denne planen bygger på de vurderingene av den internasjonale situasjonen og klassekampen i Norge som partiets program gjør. Dessuten synet på situasjonen i partiet som landsmøtet oppsummerte.

Samtidig bygger planen på noen antakelser som det i grove trekk er oppslutning om i partiet, men som bl.a. gjennomføringa av planen skal føre til at vi får et bedre grep om og konkretisere nærmere, eventuelt endr

Av spesiell betydning, i forhold til å legge en plan, er standpunkta vi tar når det gjelder saker som:

- Hva slags strategisk periode er vi i?
- Hvem vi regner som de revolusjonære kreftene?

- Hovedinnrettinga for den politisk-ideologiske kampen vi skal føre?

Vi vil derfor gruppere gjennomgangen av premisene i forhold til disse spørsmåla.

En vurdering av hva slags tilstand partiet er i, hører også med til premisene for planen.

Til slutt vil vi legge fram syn på langsiktige delmål, som partiarbeidet må rettes inn mot utifra dette.

1) DEN STRATEGISKE PERIODEN

Den strategiske perioden vi er i er perioden hvor vi forbereder sosialistisk revolusjon i Norge.

Dette samsvarer med at vi mener hovedmotsigelsen i Norge idag går mellom borgerskap og arbeiderklasse, og at det overordna alliansespørsmåleter utviklinga av klassealliansen for revolusjon.

Av særtrekk ved perioden som

har betydning for planen, vil vi trekke fram følgende:

a) Vi er i ei førkrigstid.

I over 10 år har verden vært moden for verdenskrig, i den forstand at den oppadstigende supermakta har vært sterk nok til å gå til krig, dersom en akutt situasjon oppsto, og dersom den ikke hadde andre ekspansjonsmuligheter.

Fortsatt skjerpets motsigelsene mellom de to supermaktene, og dermed styrkes faktorer som fremmer en 3. verdenskrig.

Partiet mener det er mest sannsynlig at vi får en slik krig før vi får en sosialistisk revolusjon i Norge. Dvs. at den nåværende strategiske perioden blir avbrutt av en periode med frigjøring av landetsom hovedmål.

I de siste åra har også den oppadstigende supermakta møtt økt motstand fra anna hold, spesielt i den 3.verden og i Polen. Dette styrker faktorene mot verdenskrigen.

Dette trekket ved utviklinga ser også ut til å styrke seg de nærmeste åra. Sammen med at det fortsatt er ekspansjonsmuligheter for Sovjet i vest-Europa, uten bruk av militære midler, danner dette grunnlaget for at planen bygger på at det er mest sannsynlig at det ikke blir verdenskrig i kommende planperiode. Men, samtidig må partiet ta hensyn til at krigen kan bryte ut, når som helst.

b) Vi er i en periode med økende problemer for kapitalismen - og større ustabilitet.

Sjøl mot slutten av en høgkonjunktur er den kapitalistiske verdensøkonomien i ulage. Den omstil-

Desverre mangler denne side trykk, men du finner heile planen her:
http://akp.no/ml-historie/pdf/tjen_folket/1985/tjen_folket_1985_Plan.PDF

fra land til land, etter hvor det oppstår problemer med fagbevegelsen, forsyninger av råvarer osv.

Norge er et land som er tett integrert i den imperialistiske verdensøkonomien. det norske borgerskapet satser nå på økende imperialistisk innflytelse, på å utnytte de fordelene som oljerikdommen gir dem.

Dette er både et ran av verdier fra det Norske folket, og et opplegg for å høste profitt fra arbeiderklassen i andre land, og fra det internasjonale finansmarkedet. vi ser allerede en bred allianse i det norske borgerskapet, fra det tradisjonelle borgerskap til borgerskapet i DNA/LO-ledelse, iferd med å propagandere klassesamarbeid på sjåvinismens grunnlag. "Nasjonen må samles for å fremme Norges sak i verden" (Eks. aksjonen "Norsk Forum", hvor LO og Røderforbund går side om side for å markedsføre Norge).

Denne utviklinga peker på behovet for å internasjonalisere politikken vår, på flere nivåer.

d) 3.verden er fortsatt den viktigste drivkrafta for den sosialistiske verdensrevolusjonen.

Samtidig som utbyttinga av den 3.verden forsterkes, får den stadig større og større betydning for utviklinga av det imperialistiske verdenssystemet, for historieutviklinga.

Kapitalismens svakeste ledd er her. Det illustreres både ved at gjeldskrisa kan skape et nytt krakk i den imperialistiske verdensøkonomien, og ved at de hardeste kampene retta mot imperialismen foregår her.

Konfrontasjonen mellom 3.verden og det imperialistiske systemet vil bli enda skarpere i åra som kommer. Sjøl om vi går inn i en

periode hvor den nasjonale klassekampen også vil øke, kan den revolusjonære bevegelsen i Norge ikke få en strategisk innretting dersom ikke båndta, og solidariteten med 3.verden utvikles.

e) Vi er i en periode hvor det vil være rett å legge stor vekt på å styrke den revolusjonære fortroppen.

Sjøl om utviklinga vil føre til en økning av spontane opprør, og vil skape grunnlag for at en revolusjonær ledelse skal kunne utløse større masseaksjoner enn på lenge, vil vi ikke komme opp i noen revolusjonær situasjon i Norge de nærmeste åra (ut i fra den mest sannsynlige utviklinga).

Både den politiske og ideologiske situasjonen, og den nåværende styrken til den revolusjonære fortroppen, gjør at det må legges stor vekt på å bygge opp den kommunistiske bevegelsen og presentere et alternativ til den kapitalistiske samfunnsordninga.

Partibygging og høg prioritering av propaganda-agitasjonsarbeid må derfor være en av hjørnesteinene i kommende partiplan.

Dette betyr ikke sekterisme eller å bremse opp masseaksjoner. Det krever en styrking av kontaktflata mellom partiet og folket, og å gå i spissen i dagskampen. I propaganda-agitasjonsarbeidet må vi legge vekt på å bygge ut vår egen propaganda, med hovedvekt på Klassekampen, men også utnytte fullt ut de arenaene som det politiske systemet i Norge har, dvs. de parlamentariske organa og de store masseorganisasjonene (med fagbevegelsen i en særstilling).

Dette betyr at vi skal utnytte

til fulle de mulighetene til legale kampformer som dagens politiske situasjon gir. Samtidig må vi forberede oss på at situasjonen vil skifte, før vi når målet for den strategiske perioden. Partibygginga må ta hensyn til at vi også skal mestre illegale kampformer, både for en revolusjonær situasjon og for en okkupasjonssituasjon. At vi ikke kan utsette dette til etter at situasjonen har skifta.

Det vi har lagt fram her er langt fra noen uttømmende analyse av særtrekka ved den strategiske perioden vi er i, slik vi mener det vil bli de nærmeste åra. Men, det er standpunkter som har fått konsekvenser for den planen som er vedtatt.

For å gjenta det nok en gang: Partiet skal legge stor vekt på å analysere utviklinga fortløpende. En av partidiskusjonene dette året ("Kapitalismens omstilling") inngår i dette, sammen med flere av de diskusjonene som kommer seinere i planperioden.

Denne høsten kommer det også ut to bøker, hvor Pål Steigan og Tron Øgrim legger fram materiale og synspunkter også til denne analysen.

2) DE REVOLUSJONÆRE KREFTENE

Prinsippprogrammet peker på hvem vi mener er de revolusjonære kreftene i Norge (Jfr. spesielt kap. 5 og 4).

Ved siden av klassealliansen for revolusjonen, med arbeiderklassen i ledelsen (se definisjonen av "folket" i 5.5.2), har vi i programmet slått fast at kvinnene, som kjønn, har objektive interesser av sosialismen og kommunismen. Dette

må fortsatt få praktiske følger for arbeidet vårt.

Partiet har alltid stått for at arbeiderklassen i hele verden og de nasjonalrevolusjonære frigjøringsbevegelsene i 3.verden også hører med, når vi skal vurdere kreftene for revolusjon i Norge - at de spiller en viktig rolle gjennom den proletariske internasjonalsismen og den internasjonale enhetsfronten mot imperialismen.

For å dra nytte av den allmenne analysen vår av hvem de revolusjonære kreftene er, må vi stadig legge vekt på å konkretisere hvem det er. dette gjelder både som en kollektiv sak for hele partiet - dvs. være gjenstand for forskningsarbeid og partidiskusjoner - og for den enkelte partiavdeling - jfr. bevegelsen med lokale klasseanalyser.

Vi legger her fram noen synspunkter, som et ledd i det arbeidet som alt pågår.

- Hvem er arbeiderklassen idag?

I de siste ti åra har det skjedd en endring i klasseforholda som partiet ennå ikke riktig har klart å tilpasse seg. Jon Ivar Elstad oppsummerer endringene i ti punkter i en artikkel i Røde Fane nr.1.1984:

- 1) Arbeiderklassen øker absolutt, og minsker ikke relativt.
- 2) Det tradisjonelle kjerneproletariatets minskende andel.
- 3) Den svære veksten i kvinnelig yrkesdeltaking.
- 4) Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet.
- 5) Reduksjonen av småborgerskapet i primærnæringene.
- 6) Økningen av de ansatte i mellom-sjiktene.
- 7) Oppsvulminga av topplederssjiktet.

- 8) Stat og kommune som den viktigste arbeidsgiveren.
 9) Framveksten av større grupper langvarig arbeidsløse.
 10) Den økende betydninga til de ikke-yrkesaktive, særlig elever og studenter.

I framtida må vi regne med ytterligere endringer. Kjerneproletariatet vil antakelig fortsette å minke, gruppa langvarig arbeidsløse vil fortsette å øke. teknologiske endringer vil kunne føre til drastiske omlegginger i bransjer som handel/kontor, post o.l.

Dette stiller oppgava med å gjøre partiet politisk og organisatorisk innretta på arbeiderklassen slik den faktisk er, og slik den vil bli i framtida. Partiet som helhet og de enkelte distriktene og avd. må gjøre en analyse av hvor arbeiderklassen finnes, hvor de store og viktige arbeidsplassene er, hvordan vi skal bli organisert der og vinne politisk innflytelse. Noen saker er særlig viktige:

- Kvinnene og arbeiderklassen

-Kjønns sammensetninga av den yrkesaktive arbeiderklassen endres. Dette må få politiske og organisatoriske konsekvenser. Vi må bli organisert på de store kvinnearbeidsplassene. Vi må få framtrедende, faglige talskvinner for partiet. den faglige politikken vår må bli en politikk for hele arbeiderklassen, ikke bare halve. Spørsmål som lavtlønnsgaranti, arbeidstidsforkorting, 6-timersdag er blant de store spørsmåla for den kvinnelige delen av arbeiderklassen. Prioriteringa av den delen av fagbevegelsen der kvinnene befinner seg, må styrkes.

Vi må utvikle ei linje for å gjøre kvinnefagforeningene til kampforeninger. Vi må ta hensyn til kvinnenes spesielle situasjon: Dob-

beltarbeidet, det utbredte deltidarbeidet, annen ideologi, annen tenkemåte, mindre infisert av arbeideraristokratiet i "fagbevegelsen".

- Det tradisjonelle kjerneproletariatet

Hva med kjerneproletariatet? Kjerneproletariatet mirker tallmessig, mister det også sin politiske betydning? på lengre sikt kan det skje. Den teknologiske revolusjonen kan føre til endringer i arbeidsprosessen som gjør at kjerneproletariatet i mindre grad vil ha de trekka som gjør dem til ei spesiell kraft: konsentrert, organisert osv. Men ser vi på virkeligheten rundt oss idag, er det lite som tyder på at kjerneproletariatet har mista sin politiske betydning. Den nåværende økonomiske krisa bringer nettopp kjerneproletariatet på de store industribedriftene i skarp, direkte konfrontasjon med borgerskapet. Det er nok å nevne eksempler som Tyssedal, Sullis, Slømme stad, Syd-Varanger. Mer av det samme vil det bli, ettersom Buvikiseringa tiltar. å satse mindre på kjerneproletariatet nå, ville virkelig være ei dødslinje for partiet og et svik mot arbeiderklassen i Norge. Det ville være ei linje for strategisk tilbakegang, ikke strategisk framgang.

- Betydninga av offentlig sektor

Her jobber en stor del av den "nye" arbeiderklassen og arbeiderklassens nærmeste allierte, svært mange kvinner. Hver fjerde yrkesaktiv i Norge er ansatt i stat/kommune. Noe av dette er industri (I 1980 var det 40 000 arbeidsplasser i statseid industri), men mesteparten er "tertiær yrker". her finnes også "nyradikalisererte lag", som

Lærere, helse- og sosialarbeidere, som er i ferd med våkne til virkelig fagforeningsbevissthet. Fagforbunda i offentlig sektor må prioriteres høyere i vår faglige politikk.

- Fremmedarbeiderne

Vi må ikke bli et parti bare for den hvite arbeiderklassen. Det er en strategisk oppgave å organisere blant innvandrere, utvikle en politikk for deres kamp og slåss for at den norske arbeiderklassen og det arbeidende folket solidariserer seg med innvandrernes krav.

- De arbeidsløses rolle?

Den analysen vi har av utviklinga sier at gruppa med permanent arbeidsløse vil vokse framover. Vi begynner allerede å se konturene av den.

Å organisere og vinne de arbeidsløse og permanent arbeidsløse er en stor strategisk utfordring som krever nye svar. Forskning viser at den spontane tendensen blant arbeidsløse ofte er demobilisering, desorganisering, passivisering.

For ungdom som aldri har vært i arbeid er det kanskje særlig lett å ramle ut i et "sløvt" liv når det ikke finnes rutiner, forpliktelse i hverdagen. De arbeidsløshetsforeningene som er danna, er en bra begynnelse, det er viktig å trekke erfaringer. Men en politikk for å gjøre de arbeidsløse til ei politisk kraft er et langt større spørsmål enn å organisere dem i ei forening. Her ligger vi allerede et stykke etter den objektive utviklinga.

- Kvinnene og kvinnekampens strategiske betydning

Kvinnekampen må tillegges en helt annen vekt enn tidligere. En ting er å se kvinnenes rolle i arbeiderklassen, som vi allerede har kommentert. Men, kampen for full kvinnefrigjøring er også en revolusjonær kraft i seg sjøl. Dette betyr en utvidelse av alliansen for revolusjon. Det stiller opp egen kvinneorganisering og utvikling av enheten mellom kvinneorganiseringa og arbeiderklassens organisasjoner som svært viktige oppgaver.

- De internasjonale, revolusjonære kreftenes rolle?

Det er folket i Norge som skal gjennomføre revolusjonen her. Men, hvor stor rolle vil de internasjonale kreftene spille?

Analysen som er lagt fram her framhever at de vil spille en økende rolle. Vi må vurdere innrettinga på arbeidet vårt i lys av dette.

Betyr analysen om at 3.verden er hoveddrivkrafta i den sosialistiske verdensrevolusjonen idag at vi bør legge hovedvekta av det internasjonale arbeidet vårt på solidaritetsarbeid med frigjøringsbevegelsene der?

Vi mener ja, men vil advare mot en mekanisk tillemping av dette. Det kan oppstå situasjoner hvor en solidaritets- eller fellesaksjon med arbeiderklassen i 2.verden, f.eks., midlertidig må settes i fremste rekke.

- Ungdommens betydning for revolusjonen?

Før vi slutter av analysen av de revolusjonære kreftene, vil vi understreke ungdommens betydning for revolusjonen.

Ungdommen inngår jo i de ulike revolusjonære gruppene som er

nevnt, men størstedelen av ungdommen er, til enhver tid, "på vei" inn i ei bestemt samfunnsmessig gruppe.

Det er å frykte at det at store deler av ungdommen vil gå rett inn i gruppa av permanent arbeidsløse, vil svekke det revolusjonære potensialet til ungdommen. Men, vi må ikke ta dette for gitt. De allmenne trekka ved ungdommen (lett bevegelige, aktive, mottakelige for nye ideer) er revolusjonære aktiva, som et kommunistparti må legge vekt på å utløse.

3) HOVEDINNRETNINGA FOR DEN POLITISK-IDEOLOGISKE KAMPEN?

Vi må svare på dette spørsmålet også i lys av hva slags strategisk periode vi mener vi er i. Siktemålet er revolusjonen. Vi skal jobbe for å skape de subjektive vilkåra for denne, slik at de revolusjonære kreftene går inn for å velte kapitalismen og opprette ei sosialistisk samfunnsordning når ei revolusjonær krise oppstår.

Det er monopolborgerskapet som har statsmakta i den borgerlige staten. Det er denne statsmakta som skal styrtes.

Den politisk-ideologiske kampen må rettes inn på å avsløre dette monopolborgerskapet, få de revolusjonære kreftene til ikke lenger å godta at de har makta i samfunnet.

I dagens Norge er det klasse-samarbeidsideologi som er det viktigste bolverket for borgerskapet mot at arbeiderklassen og folket skal ta sin rett. Det er hele borgerskapets våpen, og har solid rotfeste i dette systemet. Men, det er sosialdemokratiet som spiller den viktigste rolla i dette systemet. Det svinebinder de revolusjo-

nære kreftene, gjennom at det opptrer som en trojansk hest innfor folkets egne rekker. Det sørger ikke bare for at klasse-samarbeidsideologien blir rådende hos flertallet av det arbeidende folket, men også for at monopolborgerskapet reint fysisk blir plassert i viktige posisjoner i dets organisasjoner.

For å frigjøre de revolusjonære kreftene, må derfor ei hovedinnretning for den politisk-ideologiske kampen være retta mot å nedkjempe hegemoniet til sosialdemokratiet over arbeiderklassen og dets allierte.

Med ei slik spissformulering er det viktig å holde fast at dette er en strategi for å isolere de sosialdemokratiske lederne og bekjempe den sosialdemokratiske ideologien. Flertallet av de sosialdemokratiske massene hører med til de revolusjonære kreftene, og må vinnes for revolusjonen.

Denne strategien krever også at vi, i gitte situasjoner, må inngå taktiske allianser med deler av det sosialdemokratiske lederskapet.

Når vi blinker ut denne retninga for den politisk-ideologiske kampen, betyr ikke det å neglisjere kampen mot det åpne borgerskapet. De sosialdemokratiske topplederne skal jo nettopp plasseres som endel av borgerskapet, som "samme ulla", og klasse-samarbeidsideologien skal brennmerkes som borgerskapets ideologi. Da må takyikken for å avdekke årtrekka bygge på at det er en grunnleggende enhet. (Den konkrete A = H-linja vår følger disse prinsippa. "Bort med Willoch - men heller ikke Brundtland"). Mye tyder også på at i den praktiske politikken, de nærmeste åra, vil enheten i borgerskapet være nokså stor ("konsensus" for å få gjennom omstilling

av Norge, for å samle Norge til imperialistiske framstøt osv.)

- Ikke glemme at Norge er en del av verden!

Vår særegne oppgave er å nedkjempe borgerskapet i Norge. Men vi må også bidra til å nedkjempe det imperialistiske verdenssystemet, med supermaktene Sovjet og USA som sine viktigste støttepillarer. Å styrke den anti-imperialistiske opinionen i Norge er også en nødvendig del av kampen for å skape de subjektive vilkåra for revolusjonen.

Også på dette punktet må vi ta hendyn til at den strategiske perioden kan skifte og gå over i en periode med sovjetisk okkupasjon. Derfor må vi ta alvorlig på kampen mot grupper som enten er Sovjets støttespillere i Norge, eller inntar en forsonlig eller ettergivende holdning til den sovjetiske imperialismen. dette gjelder sjølsagt NKP. Men også i kretser innafor SV, fredsbevegelsen, DNA og arbeideraristokratiet i fagbevegelsen er slike holdninger utbredt.

4) SITUASJONEN I PARTIET

SK har ikke hatt noen ny helhetsoppsummering av situasjonen i partiet etter landsmøtet. Denne planen bygger derfor på de hovedkonklusjonene som landsmøtet trakk.

Når det gjelder arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene, så er dette ført videre i tråd med landsmøtevedtaka. den siste vurderinga SK gjorde, er lagt fram i TF-lederen i april. Det påstås her at arbeidet er på rett vei, men at det vil være et langsiktig arbeid, som vil pågå i hele landsmøteperioden - og at det fortsatt er mange lag som er i en ustabil situasjon. Det

pekes på at for svært mange lag vil følgende saker være sentrale:

- Styrke den langsiktige planlegginga, og sjølstendigheten.

Knytte dette til å skaffe seg økt kunnskap om virkeligheten det skal jobbe i, og at det også har med funksjonsmåten til partiet å gjøre; hvordan den demokratiske sentralismen praktiseres.

- Delta i klasekampen og styrke massegrunnlaget sitt.

- Stor vekt på arbeidet med avisa Klassekampen.

- Styrke laqsstyra.

Landsmøtevedtaket om beretninga sa at "arbeidet med Klassekampen var sterkt undervurdert i partiet som helhet".

Det er ikke blitt noen "ny giv" i arbeidet med avisa fra partiorganisasjonen siden da. Det har ikke dukka opp linjer om å legge mindre vekt på avisa, men praksisen står ikke i samsvar med de standpunkta som legges fram.

Partiet må gå grundigere til verks for å finne ut av dette. både gjennom iverksettinga av denne planen og gjennom særskilte diskusjoner og tiltak i planperioden.

Streikestøttee arbeidet for Syd-Varanger viste sunne trekk ved partiutviklinga. Både ved at store deler av partiet viste sjølstendighet og evne til å reagere på denne klassekampsa - og ved at det mange steder ble drevet et bra massearbeid i forbindelse med støttee arbeidet. det fikk også vist klassekarakteren til partiet, at det tenner på slike klassekampsa - ker, og gjør noe annet enn å prate.

Uenigheten i partiet rundt strategi og taktikk (hva slags strategisk periode vi er i, innrettinga på partiarbeidet nå, synet på sosialismen i Norge - som sentrale

stikkord), ser ut til å utvikle seg i positiv retning. Prinsippprogramdiskusjonene avklarte mye, og arbeidet rundt strategisk planlegging har også brakt oss viktige skritt framover (sjøl om planhøringa viste at det fortsatt er uenigheter her - se egen artikkel om oppsummering av planhøringa i TF-aug.) Det er fortsatt uenigheter i synet på parlamentarisk arbeid, men de er mindre enn for bare et halvt år siden.

1.mai viste også at vi fortsetter den positive utviklinga i forhold til å stå imot sosialdemokratisk press. Men, den viste også underordna trekk med sekterisme, være seg sjøl nok og ikke utnytte godt nok motsigelsene i sosialdemokratiet.

Vi skal være varsomme med å slå fast hva som er de politisk-ideologiske stridsspørsmåla som er viktigst nå, uten grundigere undersøkelser, men mye kan tyde på at uenigheter knytta til partmødellespørsmål står langt framme. Både i hvordan partiet skal bruke de legale kampformene i forhold til de illegale, konsekvensene det får for organiserina mm., og i synet på den demokratiske sentralismen.

Når det gjelder medlemsutviklinga, så er gjennomsnittstendensen at vi fortsatt er i den fasen som ble innleda vinteren 1982-83, med stabilisering av medlemstallet, at rekrutteringa kom opp på et nivå som holdt "normal" utmelding i sjakk. Men, fortsatt kan vi ikke si at landspartiet vokste, sjøl om flertallet av didtriktspartia nå gjør det. Rekrutteringskampanjene har vist at det er økte muligheter for rekruttering til partiet, og at det største potensialet ligger hos folk som er yngre enn gjennomsnittsmedlemmet idag, og som styr-

ker arbeider- og kvinneinnrettinga til partiet. Planen må løse de problemene som gjør at vi ikke klarer å utnytte dette potensialet godt nok ennå!

5) LANGSIKTIGE DELMÅL FOR PARTIETS ARBEID

En helhetsvurdering av premisene for planen burde munne ut i en oppstilling av noen langsiktige delmål for partiarbeidet. De punktene som er behandla foran peker riktignok i seg sjøl ut både politiske og organisatoriske mål som må nås, for at det strategiske hovedmålet for perioden - sosialistisk revolusjon, skal nås. Men, for at sammenhengen mellom strategien og den konkrete landsmøteperiodeplanen skal bli mest mulig tydelig, ville det være en fordel med en sammenfatning.

Det er hensiktsmessig å dele detteinn i to:

For det første: Betingelsene for å kunne utnytte en revolusjonær situasjon til å innføre sosialisme i Norge.

For det andre: Viktige "milepæler" i arbeidet med å bygge opp de revolusjonære kreftene i den taktiske fasen vi regner å være i de nærmeste åra framover.

(Det understrekes at denne oppstillinga ikke er et resultat av noen SK-diskusjon, men et forsøk fra kameraten som skriver ut denne delen av plandokumentet på å trekke konsekvensene av det som er behandla i punktene 1-4 foran. Formålet er å stimulere til at den konkrete landsmøteplanen skal vurderes utifra premissene for planen, legge opp til en debatt for å videreutvikle denne delen av planarbeidet vårt i perioden).

Betingelsene for en vellykka revolusjon.

De allmenne betingelsene står i partiets prinsippprogram, kap.2 og 5. En konkretisering av noe av dette, i tråd med det som er lagt fram om premisene for planen her:

1) Brutt ned hegemoniet til sosialdemokratiet over arbeiderklassen og det arbeidende folket - i den forstand at de sosialdemokratiske lederne mister initiativet i den revolusjonære situasjonen, og flertallet følger kommunistpartiets paroler (Det betyr altså ikke at sosialdemokratisk ideologi i allment skal være utrydda helt og holdent i flertallet av folket).

2) Vinne de viktigste delene av fagbevegelsen for revolusjonene.

3) Vinne viktige deler av kvinnebevegelsen for revolusjonen.

4) Et sterkt kommunistparti - som er godt utbygd i alle grupper og lag som er sentrale for revolusjonen, inkludert i hæren.

5) En folkevæpning.

6) Et Norge, hvor folket har utvikla sterke bånd til den antiimperialistiske leiren, spesielt den 3.-verden.

Når det gjelder de 3 første betingelsene her, så er det ikke slik at vi jevnt og gradvis vil kunne oppnå dem. Utviklinga vil skje i rykk og napp, og det er først under sjølve den revolusjonære krisa at de store spranga vil skje.

Men, til tross for dette, må arbeidet hele tida ha disse måla i sikte.

"Viktige milepæler"

- i tilfeldig rekkefølge, men slik at de helhetlig peker ut en innretting for partiarbeidet:

1) Inn på stortinget
- som en avgjørende faktor for økt politisk innflytelse.

2) Bli hovedutfordreren til DNA allmennpolitisk på "venstresida"
- dvs. ut fra nåværende partikonstellasjon: bli større enn SV også i parlamentariske valg.

3) Få avskaffa det kollektive medlemskapet i DNA for fagforeninger og klubber, og få slutt på at AUF er LOs ungdomsorg.

4) Vinne noen sentrale fagforbund for klassekampinja. (Eks.: Ett innafor industri, ett innafor offentlig sektor, pluss ett Nordsjøforbund?)

5) Vinne Samorgtoga 1.mai for kamplinja, i de største byene.

6) Vinne kampen for 8-timersdagen, slik at den blir innført på arbeiderklassens og kvinnenes premisser.

7) Bygge opp Kvinnefronten til å bli en landsomfattende, aktivistisk masseorganisasjon igjen.

8) Doble-minst-medlemstallet i partiet, og få bygd ut partiet etter en ny organisasjonsplan.

9) Bygge opp Rød Ungdom og NKS til at de blir de ledende og mest aktive ungdomsorganisasjonene i landet.

10) Få etablert en fast partiskolevirksomhet.

11) Få innøvd en beredskap for illegalitet, som ikke brytes ned av

partiets daglige virksomhet under dinger. artihistorie (www.akp.no) 2020
nåværende forhold.

12) Utvide abonnenttallet for Klassekampen betydelig - samtidig som vi dekker hele landet med radiosens-

13) Sterke anti-imperialistiske aktivistorganisasjoner, som er toneangivende i freds- og nord-sørdebatten og aktiviteten her i landet.

III. Planvedtaket fra sentralkomiteen

Her følger vedtaket om partiplanen for perioden fram til neste landsmøte, vedtatt av Sentralkomiteen:

1) MÅLA FOR PLANPERIODEN:

De 2 viktigste måla for perioden er:

- ØKE KLASSEKAMPENS OPPLAGSTALL TIL 9500 ,
DERAV 8500 ABONNENTER , INNEN UTGANGEN AV 1968
- ØKE MEDLEMSTALLET I PARTIET MED 20 % .

Dette uttrykker at partibygging og propagandaarbeid er høyt prioritert i perioden. Det uttrykker også ei politisk innretting som vil tvinge oss til å løse noen av de viktigste problemene i arbeidet vårt, dersom måla skal nås: Vi må styrke grunnorganisasjonene og massearbeidet under ledelse av laga. Vi må jobbe på en måte som gjør at vi klarer å høste strategisk gevinst av vår deltaking i klassekampen. Vi må korrigere økonomistiske feil og markere en klarere kommunistisk profil.

Ut over dette er de høyest prioriterte områdene følgende:

- UTVIKLE KAMPEN MOT BORGERSKAPETS STOROFFENSIV, MED SPESELL INNRETNING PÅ A
 - o utløse kamper og bygge opp en støttebevegelse for forsvar av arbeidsplasser og levekår. Budsjettkamper er også en viktig del av dette.
 - o gjøre kampen for 6-timersdagen til en samlande kampsak for alle grupper i folket.
 - o få oppløst mest mulig av fagbevegelsens tilknytning til DNA, og øke vår politiske innflytelse.

-STYRKE KVINNEKAMPEN , MED SPEIELL VEKT PÅ Å BYGGE KVINNEFRONTEN

3400 medlemmer av Kvinnefronten innen utgangen av 1988 , med delmål på 2300 innen KF sitt landsmøte før jul 1986.

-STYRKE NORGES BÅND MED DEN 3.VERDEN , MOT TILKNYTNING TIL SUPERMAKTENE ,med spesiell innretting på å

o utvikle solidaritetsarbeidet

o slåss mot Sovjet-tilpasninga av Norge og for en forsvarsstrategi som styrker sjøkræfterne.

o bygge opp en krigsberedskap i perioden.

-STYRKE PARTIET KVALITATIVT med spesiell innretting på å

o styrke partilaga politisk og organisatorisk

o bygge opp partiskolen , med hovedvekt på lagstyreskolering og medlemskolering

o styrke partiets arbeider- og kvinneinnretting, ved å kjempe mot trekk i partilivet som virker undertrykkende på arbeidere og kvinner.

-UTVIKLE DET PARLAMENTARISKE ARBEIDET , OG BRUKE KOMMUNEVALGKAMPEN

I 1987 TIL Å BYGGE OPP MOT REPRESENTASJON PÅ STORTINGET I 1989 (Om vi ikke kommer inn nå).

UNDERORDNA MÅL:

Her gjorde SK bare vedtak for to områder i denne omgang: for ungdomsarbeidet og kulturarbeidet.

MÅLA FOR UNGDOMSARBEIDET:

Partiet må henvende seg sterkere til ungdommen, må stå fram som "framtidens part", og partiet må utvikle et fastere samarbeid med ungdomsforbunda. Enheten mellom partiet og ungdomsforbunda må styrkes.

1. Ett SK-medlem utnevnes til ungdomsanavsrådgiver.
2. Distriktstyrene pålegges å utvikle samarbeidet med Rød Ungdom og NKS lokalt.
3. I samarbeid med Rød Ungdom og NKS skal det utarbeides rekrutteringsmålssetninger og utbyggingsplaner.

Arbeidet med ungdomsforbunda i denne perioden må bygge opp til at ungdoms-
arbeidet kan bli et hovedmål i neste landsmøteperiode.

VEDTAK OM KULTURARBEIDET:

Før sommeren 1986 avholder SKAU to kademøter for kulturarbeidere.
Hensikten er:

- Å utvikle partiets kulturpolitikk.
- Å trekke opp linjer for et nytt kulturutvalg under SK
- Finne kandidater til nytt kulturutvalg.

Kulturutvalget konstitueres seinest høsten 1986.

Vedtaket her blir gjort kjent offentlig.

Når det gjelder andre områder som vi må sette oss begrensa mål på i perio-
den, vil SK behandle det på sitt neste møte. Men, det er klart at det vil
bli tatt tiltak, fra partiet sentralt og utvalgte deler av partiet, på om-
råder som samearbeidet, bondearbeidet, fiskerarbeidet, rasisme, økologi,
homofili osv. Men, hvilke tiltak og mål som skal settes, kommer vi altså
tilbake med.

Puh! Vi fortsetter....

2) DEN STORE KAPITALISMEDISKUSJONEN

I perioden skal partiet gjennomføre en omfattende diskusjonsbevegelse om utviklinga av kapitalismen i Norge og resten av verden: "Den store kapitalismediskusjonen". Målsettinga med denne diskusjonen er tosidig:

a) Å utvikle linja vår for klassekampen her og nå og styrke partiets innsats i klassekampen.

b) Å være et ledd i arbeidet med en strategisk plan for hvordan partiet skal innrettes, politisk og organisatorisk, i tida framover.

"Den store kapitalismediskusjonen" vil bestå av følgende obligatoriske lagsmøter:

1985: "Omstillinga av Norge" (Diskusjonsopplegget: Se TF for april).

1986:

-vår: Den internasjonale utviklinga
-høst: Revisjon av partiets arbeidsprogram

(Dessuten blir det laga materiale til et frivillig møteopplegg om den teknologiske utviklinga)

1987: Klasseanalyse av Norge

Det er og målet at dette arbeidet skal føre til forbedring av kap.4j og deler av kap.1 og 3 på partiets neste landsmøte.

3) STYRKINGA AV GRUNNORGANISASJONENE

Arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene skal også gå gjennom hele perioden. landsmøtet i 1984 pekte på tre saker som sentrale i

forbedring med grunnorganisasjonene: Demokrati (grunnorganisasjonenes plass i beslutningsprosessen i partiet), massearbeidet, strategisk plan. Når det gjelder det første, er SKs ledelse helt avgjørende. SK må jobbe på en slik måte at det som skjer i laga, har avgjørende innflytelse på utviklinga av partiets politikk. Vi vil plukke ut to områder der vi særlig legger vekt på oppsummeringer fra grunnorganisasjonene og å bruke dem som grunnlag for å utvikle nye linjer: "Den store kapitalismediskusjonen" og arbeidet med strategisk plan. Massearbeidet må korrigeres gjennom konkrete kampfoppgaver, og gjennom KK- og vervearbeidet. Utviklinga av massearbeidet må være en viktig del av oppsummeringa av alle oppgaver partiet arbeider med. Strategisk plan må utvikles både ovenfra og nedenfra.

Å styrke partiets arbeider- og kvinneinnretting vil også bety å styrke demokratiet og livet i grunnorganisasjonene, fordi det vil bety at vanlige medlemmer vil få mer å si. Det må lages en egen plan for dette med utgangspunkt i materialet fra arbeiderundersøkelsen og kvinneundersøkelsen.

En viktig del av kampanja for å styrke grunnorganisasjonene, er skoleringa av alle lagsstyrer som alt er starta. I 1988 skal alle medlemmer gjennomgå partiskolens trinn 1C, om partiteori. Det vil bli avholdt en konferanse høsten 1985 og en konferanse i 1987 for å oppsummere arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene.

4) ARBEIDET MED STRATEGISK PLANLEGGING

Arbeidet med å utvikle en strategisk plan for partiet vil bli

lagt stor vekt på i perioden. "Den store kapitalismediskusjonen" skal bringe fram kunnskaper som hjelper oss til å lage en slik plan: Kunnskaper om klassemessige, økonomiske og politiske endringer i Norge og verden.

Det arbeidet som grunnorganisasjonene gjør med strategisk plan for seg sjøl, må oppsummeres seinest høsten 1986. Den obligatoriske lagsdiskusjonen om linja vår for folkekrig, våren 1987, og diskusjonen om partimodell (legalt/illegalt arbeid), høsten 1986, må også inngå som en del av arbeidet med strategisk plan, for hvordan partiet skal innrettes, politisk og organisatorisk.

Utviklinga av ny organisatorisk plan for partiet vil også være et viktig element i dette arbeidet.

5) OBLIGATORISKE PARTIDISKUSJONER I PERIODEN

Høsten 1985: -Kvinnekampens strategiske betydning - kvinneorganisering.

-Sosialismeprogrammet vårt (Studier på kap.5 i prinsippprogrammet, målretta på ei aksjonsuke for å propagandere vårt syn utad). NBI DETTE ER EN ENDRING AV TIDLIGERE PLAN FOR 1985.

Våren 1986: -Avisa Klassekampen (Nærmere innretting kommer utpå høsten, men det vil være knytta til avisas rolle i arbeidet vårt for det strategiske målet, revolusjon).

-Internasjonale utviklinga (Med stor vekt på 3.verdens rolle).

Høsten 1986: -Partimodellspørsmål, med hovedvekt på legalt/illegalt.

-Arbeidsprogrammet.

I løpet av 1986 vil avdelingene få

materiale til et frivillig møteopplegg om "teknologisk revolusjon", knytta til analysen av utviklinga av kapitalismen, med vekt på politisk økonomi.

Våren 1987: -Folkekrig i Norge/Sikkerhetsinstruks

-Klasseanalyse av Norge.

Høsten 1987: -Samespørsmålet.

-Vedtektssaker til landsmøtet.

1988: : -Prinsippprogrammet
-Beretning
-Nominasjoner og delegatvalg.

Dessuten vil Trinn 1C i medlemsskolen (partifilosofi) få karakteren av en partidiskusjon, siden hele partiet skal gjennomføre det.

6) ARBEIDET MED KLASSEKAMPEN

1986 skal være et "KK"-år. Dette betyr ikke at vi bare skal jobbe med KK a la ungdomskampanja, og det betyr ikke at vi ikke skal jobbe med KK de andre åra. Siktemålet er ikke å lage ei hesblesende kampanje, men å gjennomføre politiske og organisatoriske tiltak for å få det faste KK-arbeidet opp på et permanent høyere nivå. Dette betyr obligatorisk avdelingsdiskusjon, å sette på DS-ansvarlige som har dette som hovedoppgave og skal ha det lenge framover, og tilsvarende i laga. Det må også bety noe for arbeidet med å utvikle den redaksjonelle linja.

Opptrappinga av arbeidet med KK må begynne allerede i år. Gjennom kampanja denne høsten, og i samband med tillempinga av lang-

tidsplanen.

Sjøl om hovedmålet er å få opp nivået på det faste KK-arbeidet, skal hele partiet gjennomføre årlige KK-kampanjer, hver vinter.

7) STØRRE KONFERANSER:

Arbeidprogramkonferanse: Høsten 1986

Samekonferanse: Våren 1987

Konferanse for å oppsummere arbeidet med grunnorganisasjonene: I 1987, før SK-behandlinga av beretningsforslag til Landsmøtet.

Ingen av disse konferansene vil bli lagt opp som fullstendige landskonferanser.

8) PARTISKOLEN

1. Hovedoppgaven til partiskolen i denne planperioden er å få igang medlemsskolen.

2. SK støtter forslaget fra partiskolekonferansen om å innføre en medlemsskole med 9 helgekurs som alle nye medlemmer skal gjennomføre i en takt på ett kurs pr. halvår (se TF april -85).

3. Vi er imot en overgangsordning som innebærer at alle gamle medlemmer skal gå gjennom det meste av medlemsskolen før den kommer i normal drift. Det vil bli en så stor belastning for partilaga at det vil skyve tidspunktet for normal drift ut i en uviss framtid.

I stedet må vi så raskt som mulig få igang medlemsskolen for nye medlemmer.

Gamle medlemmer må få tilbud om å delta på kursa i den grad det er plass, DSA har kapasitet, og sikkerheten tillater det. Etter hvert må alle gamle medlemmer

gis muligheten til å "tette" hull i sine kunnskaper i forhold til medL.skolens pensum, gjennom at det arrangeres egne kurs eller de får delta på kurs i medlemsskolen.

4. I tråd med partiskolekonferansens vurdering går vi inn for at studieutvalget/partiskolen sentralt skal gjøre ferdig et kurs i medlemsskolen pr. halvår, slik at første kurs kan kjøres for studieledere høsten -85 og for medlemmene våren -86.

5. Kurs 1C-partiteori skal kjøres for alle medlemmer i lagsregi høsten 1988.

6. Ut fra ovenstående og en vurdering av innholdet i partiplanen forøvrig, anbefaler vi følgende kursopplegg, men overlater til SKAU å ta standpunkt til detaljene: SE OVERSIKTSSKJEMA BAK

7. I tillegg må lagsstyrekurset kjøres for alle lagsstyremedlemmer i løpet av H-85 og V-86, og deretter årlig for nye lagsstyremedlemmer.

8. Alle kvinner i partiet skal tilbys ballekurs i løpet av landsmøteperioden.

9. Ovenstående er minimumsopplegget. Ut over dette må partiskolen og DSA etter kapasitet arrangere aktualitetskurs, spesialistkurs, eksterne kurs osv.

9) ANDRE, STØRRE TILTAK

Utover det som er tatt opp i pkt. 1-8, skal følgende større tiltak inn på planen:

-Rekrutteringskampanje etter valget

Desverre mangler denne sida trykk, men du finner heile planen her:
http://akp.no/ml-historie/pdf/tjen_folket/1985/tjen_folket_1985_plan.pdf

Nettpublisering og Ervvervingsnett for AKP og blisite (www.akp.no) 20370

KOMMENTAR OM BRUKEN AV NESTE LANDSMØTE - OG DE PROGRAMMATISKE DISKUSJONENE I PERIODEN:

* Partiplanen legger opp til at neste landsmøte først og fremst brukes til:

- Forbedring av kap.4, og deler av kap.1 og 3, i prinsippprogrammet.

- En grundig oppsummering av arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene, i forbindelse med beretningsdiskusjonen.

- En eventuell vedtektsbehandling, på grunnlag av diskusjoner i perioden rundt partimodellspørsmål.

- Vedtak av eventuelle endringer i Sameprogrammet, på grunnlag av partibehandlinga av det i perioden.

* Planen legger opp til en revisjon av Arbeidsprogrammet, med en partibehandling av det som er avslutta innen RV-landsmøtet i -87.

Om deler av Arbeidsprogrammet også skal endres på landsmøtet i 1988, utifra diskusjonene på kap.4, blir tatt standpunkt til seinere.

* På flere måter inngår diskusjoner og praksis knytta til utvikling av partimodellen i planen.

Eks.:

- Partidiskusjonen legalt/illegalt, med oppfølgende tiltak

- Medlemsskolekurset I C (partiteori)

- Flere sider ved grunnorganisasjonskampanja (masselinja, partilag og rolle...)

- Prinsippene for lagsorganisering,

Om disse sakene krever at vedtekstene må tas opp til behandling på neste landsmøte, må tas stilling til seinere i perioden.

* Planen prioriterer ikke en oppfølging av de historiske stridsspørsmåla, som var oppe i siste landsmøtebevegelse, verken som partidiskusjoner eller som programmatisk vedtak på neste landsmøte.

PARTIMODELL OG DEMOKRATISK SENTRALISME

STUDIETVALGET I AKP (m-1)

Den videre behandlinga av disse spørsmåla vil skje på andre møter. Vi trykker noe forsinka, som en artikkel i dette nr. av TF, uttale fra siste landsmøte om disse spørsmåla. (Det ble ikke plass til den i "Landsmøte-TFet", og beklageligvis er den ikke blitt trykt i de påfølgende TFa. Problemstillingen, om disse sakene skulle inn i denne planen, ble imidlertid lagt ut i partiet gjennom planhøringa.

IV. Tillempinga og gjennomføringa av planen

Plandokumentet fra SK er en rammeplan for landspartiet. Den gir flere pålegg til alle avdelinger og distriktsstyrer i partiet, men et hvert partiorgan - også SK og dets utvalg - må lage sine egne planer for hvordan de skal tillempa, og på best mulig måte bidra til at partiet som helhet klarer å nå måla i planen.

Alle partiavdelinger bør ha en diskusjon på dette plandokumentet i løpet av høsten (forslag til opplegg nedenfor).

Denne behandlinga må settes i sammenheng med bevegelsen med å utvikle strategisk planlegging og klasseanalyser lokalt.

Vi ønsker å komme inn i en stil med

- at partiavdelingene setter sine egne, langsiktige mål for arbeidet innafor rammene av landspartiets strategiske mål.

- at partiavdelingene lager seg konkrete planer for sin årsmøteperiode, på grunnlag av de langsiktige måla og partiets årsplaner.

(For å samkjøre denne bevegelsen best mulig, oppfordrer vi til at partiavdelingene som regel kjører årsmøtene sine rundt årsskiftene. Konkretiseringene av langtidsplanene for hvert enkelt år, blir heretter lagt fram av SK for DSer og avdelingsstyret i oktober).

Distriktsstyra har også sine spesielle oppgaver i forbindelse med utviklinga av det helhetlige planarbeidet til partiet. Spesielt gjelder dette i distrikt med større byer, hvor utvikling av lokal klas-

seanalyse og enhetlig ledelse av den politisk-taktiske kampen krever samkjøring mellom flere partiavdelinger.

FORSLAG TIL DISKUSJONSOPPLEGG PÅ PLANEN:

1) Det bør legges opp til en diskusjon av premissene for planen. Hva som legges mest vekt på, må avgjøres lokalt - sjøl om det bør legges opp til en relativt vid diskusjon, med vurdering av helheten i den økonomiske og politiske utviklinga.

Det må tas hensyn til hva som allerede er diskutert i avdelinga gjennom "Omstillingsmøtet". Det bør målrettes inn på å styrke grepet om de politiske, økonomiske og klasse-messige forholda lokalt også. I det minste at det skal føre til at visse saker blir fulgt opp med nærmere undersøkelser.

2) Det bør drøftes hvilke langsiktige mål - i det minste for årsmøteperioden - laget skal sette seg på de hovedområdene som partiplanen setter opp. Hvilke av landspartiets hovedsaker bør laget særskilt prioritere?

SK vil ha inn rapport fra lagsbehandlinga. Nærmere instruks gis til avdelingsstyrene.

* SKs ARBEID MED 4-ÅRSPLANEN:
SE VEDLEGG.

SK'S ARBEID MED 4-ÅRSPLANEN.

Etter høring i partiet har SK nå fatta vedtak om planen for inneværende landsmøteperiode. Vi har utforma konkrete målsettinger og pekt ut prioriterte områder. Vi har utforma en plan som vi håper vil styrke partiet kvalitativt og gjøre det i stand til å spille en større rolle i klassekampen i Norge.

Men med sjølve vedtaket er bare første skritt tatt. Skal planen virkelig bli satt ut i livet, må den omformes til målretta aktivitet fra alle partilaga og alle partimedlemmene. Den planen vi nå har utforma, er ikke en plan som kan sies å være oppfylt når laga har avholdt et visst antall obligatoriske møter. Vi har bevisst laga en plan som krever virkelige resultater, resultater som kan måles. Dersom partiet blir sittende på kammerstet og diskutere med seg sjøl, er vi garantert å ikke nå planmåla. Her nytter det ikke bare å "stille spørsmålet om såingen skarpt," nei, her må en komme seg ut på åkeren!

Dette gjelder også for SK. SK må lede det praktisk-politiske arbeidet med å sette planen ut i livet. Dette har vi bl.a. tenkt å gjøre på følgende vis:

- Etter valget i høst vil vi reise rundt til de viktigste distriktene og diskutere planen og tillempinga av den med dem. Vi vil også besøke en del grunnorganisasjoner, for å lære mer om hva planen vil bety på grunnplanet i partiet. Hensikten med reiserunden er både å mobilisere partorganisasjonen politisk for planen, og å få bedre grep om hva det krever å sette den ut i livet på ulike nivåer.

- Underveis i planperioden vil vi avholde en rekke konferanser for å oppsummere hvordan vi ligger an, og

eventuelt korrigere kursen. Særlig viktig er det at vi ikke "slipper" utviklinga i grunnorganisasjonene, men oppsummerer systematisk. Slike konferanser er en måte å få erfaringene fra lavere nivåer i partiet inn til sentralen.

- SKs egen plan må være et redskap til å drive partiplanen framover. Vi vil særlig legge vekt på at SK-møtene ikke bare blir brukt til å forberede "utkjør", men at de i minst like stor grad blir brukt til å oppsummere erfaringer og diskusjoner fra grunnorganisasjonene. Dette vil gi SK et langt bedre grunnlag for å utforme politiske linjer, og det vil styrke demokratiet i partiet og grunnorganisasjonenes plass i den politiske prosessen.

- SKs medlemmer utafor AU må brukes mer aktivt til å lede, og følge opp, ulike sider av planen. Dette vil bringe andre erfaringer og arbeidsmåter enn de som stammer fra Oslo-gryta mer direkte inn i partiet.

- SK-medlemmene vil legge vekt på sin personlige deltaking i grunnorganisasjonene, og det praktiske arbeidet som drives der. Dette er viktig for å føle på kroppen hva de planene SK legger betyr for det vanlige partimedlem.

- SK har en rekke utvalg og fraksjoner under sin ledelse. Vi vil jobbe planmessig i perioden med å styrke det sentralistiske grepet over disse. Dette betyr å samordne utvalgas arbeid bedre med partiets arbeid som helhet. Vi skal ikke ha en masse kamerater som sitter på hvert sitt vesle fjell, vi skal ha utvalg som er innretta på å drive partiet som helhet framover. På områder der det i dag ikke finnes noen ledelse, vil vi ta initiativer for å opprette en. Et eksempel er et viktig område som kulturen. SK

har fatta et eget vedtak om hvordan et nytt kulturutvalg skal bygges opp.

Men for å få til alt dette, trenger vi hjelp og kritikk fra dere. Si fra når det er noe dere mener vi gjør dårlig. Men si gjerne også fra om hvordan dere kunne

tenke dere problemet løst ! Det hender at vi er pinlig klar over at ei eller annen viktig sak flyter, uten at vi klarer å finne ut hva som kan gjøres. Jo flere medlemmer som oppfatter seg sjøl som ansvarlige drivkrefter, jo bedre for partiet !

Kjersti F

NOKRE TANKAR KRING PARTIARBEID I DISTRIKTA

Når ein skal diskutera den sær-
eigne situasjonen som distrikt-
avdelingane er i, må ein ta ut-
gangspunkt i dei ulikskapane som
er mellom slike avdelingar og dei
fleste byavdelingane.

Dei som tørst spring ein i auge,
er at avdelingar i distriktet er
nødt til å utforma politikk på
alle dei tinga som dukkar opp i
lokalsamfunnet. Ein er vidare nødt
til å gjera desse linjene kjent
via avisinnlegg, egne løpesettlar
og gjennom deltaking av opne møte
av ulike slag. Dette stiller store
krav til initiativ, evne til
sjølvstendig politisk analyse og
til evnen til å forma ut-
politikken skriftteleg.

Eit problem i den samanheng er at
desse krava favoriserer dei som er
skrivekyndige og i stand til å
halda innlegg på offentlege møter.
Dei partimedlemmane som ikkje har
trening i dette felt til dels uta-
for, ein har ikkje bruk for dei
før dei har omfoma seg. Dette
saman med den svært teoretiske
måten partistudiane har vore dreve
på, er kanskje litt av forklaringa
på korfor vi ikkje er eit
arbeidarparti.

Den viktigaste skilnaden mellom by
og land er likevel at dei sosiale
strukturane på landsbygda er mykje
sterkare. Dette gjer sitt til at
dei fleste etablerte bygdefolk har
tilfredstilt sine sosiale behov
innafør det nettverk dei er vevd
inn i. Dette gjer sitt til at det
er svært vanskeleg, det skal svært
spesielle situasjonar til, for å
få folk til å engasjera seg utan-
for dette nettverket. Dette betyr
at det å skapa bevegelser, skapa
situasjonar som ikkje har sitt ut-
gangspunkt i dette nettverket er
svært vanskeleg, og krev mykje
krefter. Vår erfaring er at

skapning av slike bevegelser, organ-
isasjonar krev alle kreftene
være, og at det svært ofte er
mislukka.

Eit døme her kan vera forsøket
å skapa ei arbeidslauses forening.
Mykje krefter bruka, ingenting
oppnådd.

Ein konklusjon på dette må vera at
ein i hovudsak må arbeida innafør
dei sosiale grunneiningane som
finns, og at ein berre i spesielle
tilfelle brukar kreftene til
skapa heilt nye ting. (I vår til-
felle var Afghanistankomiten nye
krevde mykje krefter, men det var
likevel rett å satsa på den).

Vi trur at dei sosiale grunn-
einingane i dei fleste bygder er:

- Dei ein har vakse opp i lag med
- Dei ein arbeider i lag med
- Ulike organisasjonar alt etter
kva interesser folk har

Vår oppgjeve må vera å prøva
konsentrera vårt massearbeid inn-
afør desse einingane og at vi kon-
binerer politisk agitasjon med
arbeid som gjer oss betre kjent
med folk, og som gjer at folk vert
kjent med oss.

Eit utgangspunkt for å forma ut
eit politisk arbeid på bygda, må
vera at ein erkjenner at bygda-
kulturen og bykulturen er ulik, og
at dette verkår inn på samværs-
formene, på styrken i dei sosiale
nettverka, og på mulighetane til
skapa nye miljø.

Desse tankane er svært uferdige,
og berre meint som forsiktig an-
tydning om korleis ting kan vera.

Fra ei utenbysavdeling

ARBEIDERKLASSEN + AKP (M - L) ELLER AKP (M - L) + ARBEIDERKLASSEN

I forbindelse med rekrutteringskampanja til Sør-Trøndelag AKP(ml) nå i høst vil jeg gjerne komme med noen synspunkter. Jeg mener å ha oppfatta at det er forholdsvis stor enighet i partiet om at arbeiderandelen i partiet må styrkes, dette er jeg enig i. Spørsmålet blir da om hvordan vi skal få flere fra arbeiderklassen til å stå seg ilag med oss. Det finnes sjølsagt mange tekniske løsninger på dette, men jeg mener at vi må avklare det grunnleggende spørsmålet først; og det spørsmålet er etter min mening vår holdning til arbeiderklassen. Jeg vil derfor komme med noen synspunkter om dette.

Dersom vi sier arbeiderklassen + AKP innebærer dette at AKP er (?) og skal være en forlengelse av arbeiderklassen. (Arbeiderklassens fortropp, den mest framskredne delen). I og med at AKP er arbeiderklassens forlengte arm sier det seg sjøl at AKPs syn på arbeiderklassen bør farges av dette, nemlig at vi har et objektivt ansvar overfor arbeiderklassen når det gjelder å synliggjøre oss sjøl, og å tilføre arbeiderklassen kommunistisk teori/praksis. Når vi er "sprunget ut av" arbeiderklassen, og har som oppgave å få arbeiderklassen til å gjøre revolusjon er det innlysende at vi oppfatter arbeiderklassen som "vår" og behandler den deretter. Etter, min mening vil dette si at vi tar arbeiderklassen alvorlig og at vi stoler på den. (Vi er rede til å ofre alt for å redde arbeiderklassen fra dens undergang). Spørsmålet er så om dette er tilfelle i dagens situasjon.

Jeg har faktisk inntrykk av at vi snur måten å tenke på på hodet i mange tilfeller. Istedet for arbeiderklassen og AKP sier (tenker)

vi AKP og arbeiderklassen. Hva innebærer så dette? Jeg mener dette synet åpner for en tankegang som medfører at AKP blir "viktigere" enn arbeiderklassen, dvs. bevegelsen er alt, målet intet; og da er vi langt på vei til å tro at vi kan nå vårt mål (sosialisme, kommunisme) uten arbeiderklassen, og det er en vei iallefall jeg ikke er med på. Videre innebærer synet AKP og arbeiderklassen at vi har et subjektivt syn på arbeiderklassen, noe som medfører at vi sjøl kan definere arbeiderklassens rolle og betydning, og glemmer arbeiderklassens objektive rolle under det kapitalistiske systemet. En logisk følge av dette blir da at vi kan si at arbeiderklassen er et "nødvendig" onde, at den er teit, dum, og så "tilbakeleggende" at det der bortimot nytteløst å prøve å få noe fornuftig inn i skallene til arbeiderklassen." Dette er det riktignok ytterst få som sier, men holdninga/tenkinga til mange går i denne retninga mener jeg vi kan se i mangelen på respekt for arbeiderklassen. Ta vervinga, ta propagandaen for sosialismen, ta det å stå fram som AKPer, ta det å agitere for AKP som parti. Hvorfor er vi "redde" for å gjøre dette? Nå er det sjølsagt en hel del forhold som ligger bak dette, men jeg tror at stilen og det politiske miljøet i AKP for tida har en god del med saken å gjøre. Jeg oppfatter det slik at folk rett og slett ikke tør å si at "ja, jeg er m-l'er", og at de heller ikke tør å si fra om dette til Partiet. Når situasjonen er sånn må en oppkonstruere en politisk "unnskyldning", og da er det lett å komme med argumenter av typen: "Hva er vitsen med å propagandere for sosialismen? For det første skjønner de det ikke, for det andre er det mer enn nok arbeid med å jobbe med fag-

RV OG VALGET - RIS TIL EGEN BAK

Et møkkavalg, sa RV-ledelsen på valgnatta. Ja, det var det vel, men det kreves også at en går litt djupere inn i valgresultatet og hele arbeidet som har vært gjort med valget for å se hva som er gjort galt.

Vi er blitt skvisa, vi er havna i bakleksa pga. at dette var et regjeringsvalg, skriver KK. Ja, det var et regjeringsvalg og folk stemte taktisk. Men det er all grunn til å tenke over at dersom folk sin tillit til oss ikke går lenger enn at den svikter pga. den minimale forskjellen mellom DnA og Høyre, holder det i alle fall ikke til noen revolusjon. Vi må bygge ut grunnfjellet!

Men etter mi mening må RV sjøl ta hovedansvaret for at det er skvisa av et regjeringsvalg.

I motsetning til tidligere er det blitt stressa meget sterkt hvor viktig det er å få plass på Stortinget. Dette stortinget vi tidligere bare hadde forakt til

overs for. Når vi i så stor grad bygger opp under forestillingene om at det virkelig kan bli utrettelig noe i dette forumet, må folk begynne å tvile. Hvis RV sier de kan utrette så mye med en representant, hvor mye må da ikke DnA kunne utrette med regjeringsflertall.

Ved at vi fokuserer på hvor viktig det er å få plass på stortinget, så gir vi folk illusjoner om hvor viktig stortinget er. Og da vi ikke har noen sjanse til å komme dit, stemmer folk naturlig nok på de som har sjanse til større innflytelse der.

Etter mi mening er det ikke stemmetalla som er det verste ved dette valget, men de parlamentariske illusjonene vi har spredd blant folk.

også en RV'er

→ forenings saker." "Jeg kjenner de folka, det er ikke noen vits i å spørre om de vil være med på sirkel." Hvorfor sier vi sånn? Det er jo vårt fordrømande ansvar og vår plikt å i det minste spørre folk, og ikke gi dem opp på forhånd.

Jeg kan ikke skjønne annet enn at vi er nødt til å ta arbeiderklassen på alvor, og begynne å eksponere oss skikkelig for arbeiderfolk. Jeg mener vi nå må innse at det er vårt ansvar å spre revolusjonær politikk i arbeiderklassen som motvekt til den massive sosialdemokratiske propaganda som har fått og får enorm betydning for arbeiderklassens politiske nivå. Da det er en kjennsgjærning at det kun er m-l be-

vegelsen som har en revolusjonær politikk (pr. idag), mener jeg vi har kun et alternativ: ut og spre revolusjonær politikk i arbeiderklassen; og husk, spør folk om medlemskap og sirkel. Jo flere AKPere og andre som sprer revolusjonær politikk, jo større blir motstanden mot sosialdemokratiet, og flere og flere arbeidere innses at en sosialistisk revolusjon er eneste veien å gå for å unngå at alt går til helvete. Parolen blir altså, dersom vi skal være oss vårt ansvar bevisst:

ARBEIDERKLASSEN + AKP(m-l) = SANT

UT OG VERV TIL AKP(m-l).

STAFETT FOR KLASSEKAMPEN

I februar FK 1985 fortalte Marianne og Unni om sin ide for 3 uke-løsssekompensasjon. Vi gjenga en KK-undersøkelse vi hadde laget for bruk i avdelinga. Vi laget uke-slipper nok for halve året til hvert enkelt medlem. NB på etter-skudd veit vi at det burde vært ei eiga linje for abonnement.

Slippen såg slik ut:

navn :
uke nr :
antall solgte KK :
hvor :

Disse slippene måtte leveres Marianne eller Unni (også for uker uten salg) før selgeren kom på individuell salgssøyle. Vi har hatt forskjellige kolonner for løssalg og abonnenter - overført til millimeterpapir.

Det ble premie på beste løssalgs-selger, beste abonnementsverver burde også blitt premiert.

Halvåret er oppsummert. Avdelinga har solgt 362 registrerte Klasse-kampen i løssalg og vervet 4 dags-avisabonnenter og 5 lørdagsabon-

jenter (omregnet: 5 dagsavisab.). Beste selger hadde innen uke 25 solgt 74 Klassekampen og fått 1 dagsavisabonnet samt 1 lørdags-abonnet. Beste verver hadde 2 dagsabonnenter. Bärligste hadde 9 i løssalg og 0 i abonnement.

Etter denne oppsummeringa har vi fått blod på tann, vi må stå'n Anders. Han var så smart at han slo til 1. mai og da bar det av gårde oppover søyla og forbi oss andre. Søylene var hemmeligholdt for avdelinga helt til oppsum-meringa og feste for sommeren.

For høsten 1985 utfordrer vi andre avdelinger, og folk fra Universi-tetet og Sintef spesielt!

Vi forventer at dere er sporyt nok til å offentliggjøre resultatet i januar FK 1986.

Stafettpinnen er herved over-levert, ideer også, så velkommen til dyst!

KK-ansvarlige i ei avdeling
Marianne og Unni

RV - INNSAMLINGA :

Når dette skrives, like etter valget, ligger vi i Sør-Trøndelag på 85% av innsamlingsmålsettinga. Det er dårlig nok, om det ikke var for at vi må opp på i alle fall 115% for å dekke de budsjetterte utgiftene.

Slik stoda er i dag må våre toppkandidater være uten dekning for tapt arbeidsfortjeneste i valginnspurten. Det er ikke riktig at det skal være en økonomisk stor belastning å stå øverst på RV-lista, og det er en dårlig stil overfor de det gjelder. Dette er ei kraftig oppfordring til partikamerater som har gitt lite, og spesielt til de som ikke har gitt (det finnes nemlig slike og!), til å gi på etterskudd. Alle må skjønne at dersom det skal få slike økonomiske konsekvenser å stå øverst på lista, vil vi etter hvert ikke få folk til å gjøre det. - i alle fall ikke folk med normal inntekt!

Valgkampkasserer

POSTGIRO 2 12 97 99
RØD VALGALLIANSE BOKS 211 SENTRUM
0103 OSLO 1

TOM SIDE